

afholdt Generalforsamling i Det forenede Dampskibsselskab, og der drøftedes det interessante Emne, hvorvidt Direktører maa spekulere i Selskabets Aktier eller ikke; og man havde talt om, at der maatte indsættes en Bestemmelse om, at Direktører ikke maa spekulere i Selskabets Aktier, hvorefter Bankdirektør Clausen sagde: „Det er i det hele taget forbudt for ordentlige Mennesker; det er en Selvfølge, at Direktørerne ikke maa spekulere i Selskabets Aktier, de maa for øvrigt helst slet ikke spekulere.“ Dette er et Referat af, hvad der blev sagt paa Det forenede Dampskibsselskabs Generalforsamling. I Bladet „København“, som redigeres af den ærede Ordfører for Venstre, hedder det blot, at Bankdirektør Clausen sagde: „Direktørerne kan ikke spekulere i Selskabets Aktier“. Det er blevet til meget lidt i „København“, der er vist ikke Spor af Person- eller Partiinteresse i dette, nej, det er den rene smukke Idealisme, der lyser ud af det ærede Medlems Adfærd, og jeg forstaa derfor, at han følte sig kaldet til i Dag at optræde her og med Indignation spørge, om Parti- og Personpolitik virkelig skulde øve sin Indflydelse ogsaa i denne Sag. Jeg maa i øvrigt sige, at mig bevidst er der hverken begaaet personlige Overfald eller drevet Partipolitik ved Behandlingen af denne Sag i Dag. Jeg har saaledes bedst muligt søgt at undgaa at tage Standpunkt til Sager, jeg ikke kunde tage Standpunkt til, jeg har f. Eks. om Direktøren i Transatlantisk sagt, at det var meget muligt, man havde Ret i, hvad der blev sagt i Landsretten; at han ikke har gjort noget i Berigelsesøjemed; jeg har sagt, at det interesserede mig aldeles ikke, om han faar en lille eller en stor Bøde, om han faar Straf eller ikke, det er mig komplet ligegyldigt. Hvad der interesserer mig, er at faa oplyst, hvilke Svindlerier der kan begaaes under den gældende Lovgivning, for at vi som Lovgivere kan bidrage til i Fremtiden at sætte en Bom for en Gen-tagelse; jeg skulde tro, at det er en af en Lovgivers Opgaver at lade sig belære af det, som udspiller sig for hans Øjne, for at tage det til Indtægt i sin Gerning som Lovgiver. Jeg har sikkert ikke misforstaaet min Opgave her, jeg føler mig mindre sikker paa, om det ærede Medlem, der taler paa Venstres Vegne, har nogen som helst Anelse om, hvad hans Opgave i Virkeligheden burde være.

Formanden: Det ærede Medlem, der nu sluttede, sigtede det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen for at ville undertrykke

Bankkommissionens Betænkning; noget saadant har det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen ikke sagt, Sigtelsen er derfor ubeføjet.

Forespørgeren (Christmas Møller):

Den rene, smukke, ophøjede Idealisme lyste jo ud af det ærede Medlem Hr. Staunings Tale; og de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Stauning kom med, og som vi har hørt Hundreder af Gange, og som vi vil høre i den kommende Tid Hundreder af Gange, er der det karakteristiske ved, at de har ingen Interesse for den Forespørgsel, der er stillet her. Det, der er sagt, og det, som det ærede Medlem jo, som bemærket, selv har erkendt, det var dette, at det Svar, som Justitsministeren gav paa Forespørgselen, var tilfredsstillende. Derefter rejste det ærede Medlem Hr. Stauning nye Spørgsmaal, som ikke har nogen som helst Forbindelse med det Spørgsmaal, jeg har stillet, om Motivering for at undlade Appel; og dette er saare karakteristisk for den Maade, hvorpaa Socialdemokraterne altid optræder; de har ansaa ingen Interesse i at faa slaet fast overfor Retsbevidstheden i vort Folk, at den Motivering, der var givet, var forkert, men de ønsker at føre en hel Mængde andet frem, selvsagt kun af rene, smukke, ophøjede, idealistiske Grunde. Naar det ærede Medlem saa videre siger: Jo, med Hensyn til Sagens Opklaring, med Hensyn til Spørgsmaalet om hele dette Tidsafsnits Opklaring, har det en Interesse at faa denne Sag appelleret; saa har jeg straks sagt, at der kan gives Grunde for, at man undlader at appellere, og det er jo da ogsaa ganske klart, og det ærede Medlem Hr. Stauning vil heller ikke kunne modbevise det, at Opklaringen af hele dette Tidsafsnit vil ikke ske mere, om der bliver appelleret eller ikke paa Grundlag af det Anklageskrift, der er sat ind i denne Sag. Det vil det selvfølgelig ikke. Opklaringen af hele dette Tidsafsnit maa komme fra Bankkommissionens Betænkning, og det ærede Medlem Hr. Stauning har ingen Grund til at tro, at der ikke vil komme den fulde Oplysning der.

Den højtærede Justitsminister beklagede sig over, at Rigsdagens Tid blev spildt med denne Forespørgsel, og hvad der derefter fulgte. Jeg tror ikke, at Justitsministeren har ganske Ret heri. Det maa vel være enhver Rigsdags Opgave at sørge for det, der er det allervigtigste i et Samfund, at store og smaa behandles lige; det maa dog vel først og fremmest være den lige